

[Ivar Nørgaard]

ger, og derfor er det stadig væk EF-direktiver og EF-forordninger og ikke, som man ser i nogle aviser, EU-direktiver og EU-forordninger. Det eksisterer ikke.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Blot til hr. Ivar Nørgaard: Det var faktisk ikke det, jeg spurgte om, for hr. Ivar Nørgaard og jeg er ganske enige i, hvad der hører under det tidligere EF, og hvad der hører under EU. Det hører alt sammen under Den Europæiske Union på nuværende tidspunkt. Det var den første rettelse i Maastricht-traktaten: at ændre navnet fra De Europæiske Økonomiske Fællesskaber til Den Europæiske Union, hvilket vi har haft en folkeafstemning om, hvis udfald var, at det ville Danmark gerne tilslutte sig.

Men det var ikke det, jeg spurgte om. Når man ihukommer statsministerens tale, husker man, at man gang på gang hørte statsministeren sige: Vi vil i Europa gøre sådan og sådan for de østeuropæiske og de centraleuropæiske lande. Ja, de baltiske lande blev sågar nævnt. Det var den måde, det blev sagt på, og derfor er mit spørgsmål: Er det Europa, eller er det Den Europæiske Union? Europa er jo – hvilket jeg tror alle er bekendt med – temmelig meget større end blot Den Europæiske Union.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg tror ikke, fru Annette Just lyttede til, hvad jeg sagde. For jeg sagde, at vi taler både om Den Europæiske Union og om Europa, og at vi håber, at Den Europæiske Union kommer til at dække hele Europa. Men selv om fru Annette Just ikke spurgte om det, kan vi jo bruge denne lejlighed til at rette lidt på den meget vide anvendelse af betegnelsen EU eller Den Europæiske Union – en videre anvendelse, end der er realiteter til.

Kent Kirk (KF):

Vi har måttet gå en lang og trang vej for at få ratificeret Maastricht-traktaten. Men nu har parlamenterne i de 12 medlemslande godkendt Traktaten, og så er det op til regeringerne at få Traktatens rammer udfyldt. Der hviler et meget stort ansvar på de 12 medlemslandes regeringer, fordi opgaven nu er at få samarbejdet

under den nye traktat til at fungere effektivt. Og jeg må sige, at Den Europæiske Union har brug for succeser; Den Europæiske Union har brug for at bevise over for befolkningerne, at den har sin berettigelse. Derfor hviler der et meget tungt ansvar på regeringerne, når de nu mødes her i december til det europæiske topmøde. Det må ikke blive en fuser.

Vi hørte ikke meget om udenrigs- og sikkerhedspolitikken i statsministerens og udenrigsministerens taler. Men vi mener i Det Konservative Folkeparti, at netop på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område giver Maastricht-traktaten medlemslandene og medlemslandenes regeringer nye muligheder. Der er da også nogle af medlemslandene, der har set det – jeg tænker på Frankrig og Tyskland. Frankrig og Tyskland har taget initiativer med henblik på, at Fællesskabet, Den Europæiske Union, bedre kan spille sin rolle i forhold til det tidligere Jugoslavien og skabe den fred og stabilitet, der er brug for på Balkan. Her var det ønskværdigt, hvis den danske regering også ville tage det lige så alvorligt, som den franske og den tyske regering gør.

En anden opgave på det udenrigspolitiske område er situationen i Mellemøsten. Med freden mellem PLO og Israel er der afgørende behov for, at EU kommer til at spille en aktiv rolle. Det samme gælder Sydafrika. Hele området omkring stabilitet og sikkerhed i Europa er jo, som man også har aftalt det på det forrige topmøde, et område, Fællesskabet skal beskæftige sig med, og her håber vi at Danmark vil komme til at spille en aktiv rolle.

Med den nye traktat er der jo nu også endelig givet grønt lys for gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Unions anden fase. Og vi vil fra konservativ side fuldt ud støtte, at vi så hurtigt som muligt får vedtaget de enkelte elementer, så vi kan få den samordning af den europæiske økonomi, der er brug for, og få etableret de nødvendige institutioner, så vi kan sikre, at den valutauro, vi har oplevet i de foregående tider, kan forhindres – at vi har de nødvendige redskaber til det.

Når der er tale om handelspolitik, er vi meget stærke tilhængere af, at Fællesskabet medvirker til at få afsluttet GATT-forhandlingerne. Jeg tror, det vil være et helt forkert signal at sende ud til verden, hvis vi kommer i den situation den 15. december, at der ikke har kunnet